

בש"פ 4805/23 - חובב בן לולו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4805/23

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: חובב בן לולו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עמ"ת 47473-06-23 מיום 21.6.2023 שניתן על ידי כב' השופט מיכאל קרשן

בשם המבקש: עו"ד מירי פרידמן

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט מ' קרשן) בעמ"ת 47473-06-23 מיום 21.6.2023 שבמסגרתה נתקבל ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט א' וסטרמן) במ"ת 35191-05-23 מיום 18.6.2023, ונקבע כי המבקש יישאר במעצר מאחורי סורג ובריה עד לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו.

1. המבקש מואשם בבית משפט השלום בעבירה של סחר בסם מסוכן בצוותא חדא. בתמצית, על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.3.2023 התקשר סוכן משטרת עם נאשם אחר בפרשה בעסקה לרכישת 600 טבליות MDMA. בהתאם להנחיות שקיבל, הגיע הסוכן המשטרה למקום המפגש, שם חיכה לו המבקש, אשר ניגש לקטנוע שחנה במקום והוציא מארגז האחסון שלו שקית ובה 592 טבליות סם מסוכן, מסר אותן לסוכן המשטרה ובתמורה קיבל ממנו תשלום בגינן.

2. בדיון ביום 12.6.2023 הסכימה בא כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, וביקשה לבחון חלופת מעצר

עמוד 1

בעניינו של העותר מבלי להפנותו לתסקיר שירות מבחן. בית משפט קמא קבע כי אין להקל ראש במסוכנות הנלמדת ממעשיו של המבקש, וכן יש לתת את הדעת על עברו הפלילי הכולל שמונה הרשעות קודמות; כי במקרה דנן אין צורך בקבלת תסקיר שירות מבחן; כי המפקחים המוצעים הותירו רושם חיובי מאוד; וכי הוא מבקש לקבל לידי חוות דעת מטעם יחידת הפיקוח האלקטרוני. ביום 18.6.2023 הורה בית המשפט על העברת המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני לאחר שחוות הדעת שהתקבלה בעניינו הייתה חיובית, ולאחר שאישר את המפקחים המוצעים.

3. המשיבה הגישה ערר לבית המשפט המחוזי, ובית המשפט מצא כי נפלה טעות בהחלטת בית משפט השלום, ועניינה ויתור על הפניית המבקש לשירות המבחן טרם קבלת החלטה סופית בעניינו. בית המשפט קבע כי בהתחשב בנגישותו הלכאורית הגבוהה של המבקש לכמות של סם מסוכן; וכי בתחשב בעברו הפלילי של המבקש, כמו גם הקשר שיש לו לכאורה להתארגנות פלילית להספקת סמים - היה נכון יותר לפעול בהתאם למתווה הקבוע בסעיף 22ג לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ולקבל תחילה תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב. אשר על כן, הערר התקבל והוחלט על הגשת תסקיר, לאחריו תתקבל החלטה סופית בעניינו של המבקש.

4. על החלטת בית המשפט המחוזי הגיש המבקש את הבקשה למתן רשות ערר שלפניי. המבקש טען, בין היתר, כי בית המשפט המחוזי קיבל את הערר, למרות שלא מצא כי נפלה טעות מהותית בהחלטה להעביר את המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני; כי ביחס לשאר הנאשמים בפרשה, מעשיו של המבקש נמצאים ברף התחתון; כי עברו שנים רבות מאז הרשעותיו הקודמות של המבקש; כי המבקש אינו "נטוע עמוק בעולם עבריינות הסמים"; כי בשל העומס על שירות המבחן, קבלת תסקיר עשויה לקחת זמן רב; וכי החלטת בית משפט השלום אינה חריגה, ואף תואמת פסיקות רבות אחרות.

5. דין הבקשה להידחות.

כפי שהובהר בפסיקה פעמים רבות, נקודת המוצא לדיון היא כי רשות לערור תינתן במקרים חריגים המעוררים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית (ראו, מני רבים, בש"פ 7881/22 פראג' נ' מדינת ישראל, פסקה 6 והאסמכתאות שם (27.11.2022)). על אחת כמה וכמה, במקרים שבהם בית המשפט הורה על עריכת תסקיר מעצר, ומדובר אפוא בבקשה שהיא בגדר "ערר ביניים" בגלגול שלישי (בש"פ 8889/22 מהדי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.12.2022); בש"פ 7998/22 גויזר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.11.2022)). בקשת המבקש תחומה לדל"ת אמותיו של נסיבות המקרה הקונקרטי, ולא מצאתי שיש בה כדי להצדיק התערבותו של בית משפט זה בגלגול שלישי, ודאי בהינתן שהחלטת בית המשפט המחוזי היא למעשה "החלטת ביניים" עד להגשת תסקיר מעצר עדכני.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' בתמוז התשפ"ג (26.6.2023).

ש ו פ ט

עמוד 2

